

Millal lõpeb evgeeliumi kuulutamine

„Ja sedasama kuningriigi armuõpetust peab kuulutama kõiges maailmas tunnistuseks kõigele rahvale, siis tuleb ots“ — ütles Jeesus. (Matt. 24, 14.)

See on selge Issanda vastus evangeeliumi kuulutamise lõpu kohta. Kõik maailm peab kuulma sedasama evangeeliumi, mis Jeesus õpetas, i. t. pühast taevalikku tõde.

Evangeeliumi on kuulutatud ligi 2000 aastat, aga sageli on evangeeliumi hulka segatud inimlike õpetusi. Adventlikumine on Jumalast kütjutud selleks, et kuulutada pühast evangeeliumi. See kuulutus on kestnud üle 90 aasta ja on levinud juba ligi 400 maale ja saarele ning kõlab üle 700 keelel. Siiski ei ole ta veel kõikjale jõudnud tunnistuseks. Veel on maid ja rahvaid, kelle juure ta peab jõudma, sest see oli Issanda käsk.

Nii usume meie kui seitsmenda-päeva-adventistid, et evangeeliumi kuulutamine peab veel kestma seni kui on kuulnud kõik maailm. Meie läheme veel rahvaste juure ja viime neile evangeeliumi.

Meie ei määra ka mitte ära, millal lõpeb evangeeliumi kuulutamine ja armuaeg, sest seda ei ole Issand annud inimeste määrata. Soopis selle vastu, Issand on hoiatanud kogudust aja määramisest hoiduda. Nii kirjutab ka öde White juba omal ajal:

„Jumal ei ole meie mitte aega ilmutanud, millal see kuulutus lõpeb, ehk millal armuaeg otsa saab. . . Jumal ei ole sellist kuulutust surelikele huultele annud. Tema ei usalda ühtegi sureliku huult, et seda kuulutada lasta, mida Ta enda jaladuses tahab hoida.“ „Review and Herald“, 9. okt. 1894.

Kristikoguduse ajalooš aga on olnud sageli isikuid, kes on ette määranud aegasid, millal Issand tuleb, millal armuaeg lõpeb jne., aga alati on nad eksinud. Seitsmenda-päeva-adventistid ei ole kunagi aegasid määranud, vaid on alati hoiatanud sellise huure patu eest.

General Konverentsi häälekandjas hoiatab E. G. White: „Iffa ja jälle olen mina hoiatust saanud ajamääramise kohta. Ei kunagi enam ei anta Jumala rahvale mingit kuulutust, mis oleks

rajatud kindla aja peale. Meie ei pea kindlasti aega teadma ei mitte Püha Wainu väljavalamise ega ka Kristuse tulemise kohta.“ „Review and Herald“, 22. märts 1892.

Mõned aastad tagasi hakkasid effiõpetajad Eestis kuulutama Kristuse tulemise aastat ja päeva. See tekitas palju segadust nii mõnegi uskliku juures. Määratud aeg möödus ilma mingisuguse sündmuseta. Paljud petetud hinged pöördusid maailma ja loobusid üldse uskumast Jumalasse. Nad olid taotanud oma varanduse, tuues selle ajamäärajatele. Viimased hakkasid oma effiõpetust tõlgitsema teistiti ja kuulutasid iffa edasi oma arvamisi.

Tänawu on jälle kuulutama hakatud, et evangeeliumi kuulutamine ja armuaeg lõppevat 1939. aastal. Levitatakse sellekohaseid lendlehti üle kogu maa ja peale selle on ka mingisugune raamatute välja antud, kus armuaega lõpp kindlaks määratakse. Et need kuulutuse kandjad ka nähtavasti pooldavad hingamisepäeva pidamist, siis nii mõnelegi, kes ei juuda ega tea wabet teha, näib just kui oleksid armuaega lõpu määravad adventistid.

Meil põhjusil tuleb seitsmenda-päeva-adventistidel selle effiõpetuse vastu wõidelda ja awalikult teatada; et meie kui adventkogudus ei kuuluta sellist effiõpetust. Igaš usuihingus peaksid juhid selle üle rääkima ja selgitust andma, sest kindel on, et need kuulutajad effiwad rängasti. Kui möödub määratud aeg, millal kindlasti ei täitu nende ettekuulutus, siis wõiwad selle järele nii mõnedki raskeused tekkida effitatute juures. Seepärast tuleb adventkoguduse liikneil seda ette teatada, et meie ei wastuta wõimalike arusaamatuste puhul, mis wõiwad sellise ajamääramise läbi tulla.

Meil ei pea mingit ühist olemat ajamääramise kuulutamisega. Toon siin veel ühe hoiatuse E. G. Whitelt: „Hoidke endid, õed-wennad, igaihe eest, kes aega ära määravad Kristuse jälletulemise wõi mingi muu tähtja töötuse kohta. Teil ei ole tarwis aega ega tundi teada, mis Issa oma wõimuses hoida tahab. . .“

Ja neile (ajamäärajatele) peab vastu pandama, ei mitte seepärast, et nad pahad inimesed oleksid, ei, vaid et nad waleõpetajad on ja püüawad

wale pitsatit tõe peale wajutada." „Review and Herald“, 12. sept. 1893.

Meie olime junnitud ka awalikult ajalehtedes hoiatama selle ajamääramise kuulutuse eest, sest ajakirjanduses wõeti sõna selle kohta ja arwati, et adventistid kuulutawad maailmalõppu 1939. aastal. Nii kirjutas „Rahwaleht“ 20. juulil j. a. Meie saatsime seletuse mitmele ajalehele ja nii ilmusid need selgitused pealinnu lehtedes

„Waata, nüüd on õige armas aeg, waata nüüd

on õnnistuse päew. Meie ei anna üheski asjas pahandust, et meie amet ei saa ära naerdud, waid kõiges meie näitame endid kui Jumala teenrid.“ (2. Kor. 6, 3. 4.) Seepärast kuulutagem Jumala ewangeeliumi senti kui Issand lubab. Tema teada on aeg, millal see lõpeb, aga inimeste poolt määratud ajal ta kindlasti ei lõpe. Kui Issand tahab, ta wõib kas wõi warem lõpetada kuulutamise, warem kui seda inimesed määrawad.

Ed. Mägi.

Meie ei usu maailmalõppu 1939. aastal

Siinkohal awaldame teadaande, mis ka ilmus „Nus Gestis“ 19. augustil j. a.

Viimasel ajal on fogu Gestis lewitatud lendlehti pealkirjaga: „Ewangeelium lõpeb 1939. a.“ ja nendes lendlehtedes teatatakse, et pärast 1939. aastat ei ole enam võimalusi meelesparandamiseks, ning muuseas juhitakse ka tähelepanu sellele, et hingamispäewa (laupäewa) asemel pühitseb kristlik maailm pühapäewa, millest nähtub, nagu oleksid nende lendlehtede lewitajad adventistid, sest wiimased peawad ka hingamispäewa jumalateenistuse päewaks. Mõned ajalehed ongi seda nõnda aru saanud ja selle üle kirjutanud.

Seitsmenda Päewa Advent-usuühingute Gesti Liit, asukoht Tallinnas, Merepuiestee 14-a, teatab käesolewaga, et neil ei ole mingit ühist ülalmainitud lendlehtedega, ja et nad ei usu ka mitte, et inimeste poolt ettekuulutatud ajal lõpeb ewangeeliumi kuulutamine ja armuaeg ümberpööramiseks. Selliseid inimsikke aegade aramääramise ei ole Seitsmenda Päewa Advent-usuühingute Gesti Liit kunagi pooldanud ning seepärast ta ei wastuta ka võimalike arusaamatuste puhul, mis selliste lendlehtede lewitamise ja aja määramise läbi tulla wõiwad.

Ed. Mägi, Liidu esimees.

Meie kool

Warsti algab õppetöö meie liidu usuteadusekoolis. Meie kõik soowime, et see töõharu wõiks täita temale pandud lootused. Seepärast, õed wennad, mõtelge uuesti palwes meie koolise ja tehke kõik mis teil on võimalik, kooli edendamiseks.

Meie wajame oma kooli. Esiteks juba sellepärast, et elame ajal, kus iga teadlik inimene püüab haridust omandada, sest praegune aeg nõuab inimeselt palju, et elus edasi jaada. Teiseks on väga tähtis ka see, mis sugune on kool, kus meie noored saawad hariduse. Ei ole ükskõik kas nad käiwad ühes wõi teises koolis, kui nad aga omandawad hariduse. Kristus, meie suur õpetaja, ütles hoiatawast: „Sest mis kasu on inimesel sellest, kui tema kõik maailma saaks kasjaks, aga oma hingele kahju teeks.“ (Matt. 16, 26.) Mis aitab kõik see, kui meie noored omandawad küll kõik selle, mis on wäärtuslik ja hea maailmas, kuid kaotawad oma hingeõndsuse, sest nad on olnud koolides, mis ei ole neile õpetanud kõige wäärtuslikumat, see on — jumalafartust.

Meie kool on juba nii kaugel, et wõime oma noortele pakkuda sedasama, mida nad wõiwad õppida mujal selle astme koolides. Kuid peale selle omandawad nad aga meie koolis veel wäärtusi,

mis on igawesed. Nad õpiwad siin, kuidas elada selles kaduwas maailmas, et saada Kristuse täiusse osaliseks ja kord Jumala armu läbi olla igawikus. Kas ei ole see kõige tähtsam, mida keegi inimene üldse wõib õppida siin maailmas.

On toodud ohvreid ja tarwitatud wahendeid selleks, et meil oleks oma kool meie kodumaal. Kas ei peaks me siis ka tõsisemalt selle eest hoolt kandma ja tgema oma võimaliku, et meie noored saaksid ette walmistatud selle ja tulewase elu jaoks meie koolis. Kas ei peaks iga adventnoor seadma enesele eesmärgiks omandada haridus meie koolis.

Õppetöö meie koolis algab sel aastal 15. septembris. Koolis õpetatakse esmajoones piiblikke aineid, et arendada meie noortes usulisi tundeid ning kujundada kindlaks nende elupõhimõtted Jumala Sõna õpetustele wastawast. Teiseks õpetatakse selles keeli ja üldhariduslikke aineid kooli õppekawa ulatuses, nii et õpilased omandawad meie koolis täieliku keelkooli hariduse.

Kuna esimeses klassis on veel wabu kohti, siis wõetakse siisestumissoowiawaldusi wastu kuni 31. augustini. Soowiawaldused ühes nõutawate dokumentidega saata koolijuhatajale, kellest saab ka lähemaid teateid kooli kohta. **Koolijuhatus.**

Hoia oma hinge!

„Kes läheb üles Jehoova mäe peale ja kes jääb seisma tema püha paiga peale? Kelle käed ilma süüta, kelle süda puhas, kelle hing ei hinusta sühja, kes ei wanni petisel wiisil, see peab õnne saama Jehoova käest ja armuannid oma õnnistuse Jumala käest.“ Laul 24, 3—5.

Meid kästakse „et me hoiakime oma hinge, oma südant. Mii tihtigi me ei märka, mis meil tuleks teha, sest me ei mõista ennast. Me wabest püüame hoida mõne teo eest, aga hinge ei hoiata mitte.

Õhteks olgu märgitud, mis tähendab hing. Kas hing on mingi wainne keha meie lihases kehas? Paljud usuvad seda. Pühakiri ei õpeta seda mitte. Jumal lõi inimese põrmust ja tegi ta elawaks. Inimene saab nimetatud hingeks. Kariwari nimetatakse hingeks. Veel mõistetakse hinge all südant ja tundeelu. Kõikwõttes öelda, hinge all mõistetakse keha tundelisi eluawaldusi.

Waatleme, kuidas esinevad tunded, mis mõjutawad meie olekut ja tegewust. Tunded on niioelda keha närwiniitide wõnkumine. Närwirakud jaawad liigutatud ehk ärritatud.

Täielikku waikest meie kehas ei ole kunagi. Elu ju awaldub liikumises. Meie keha saab wäga mitmel wiisil liigutatud. Seda liigutatud olekut, seda närwide ja ühes närwidega lihaste wõnkumist nimetatakse ka meeleliigutuseks.

Meie teadwust läbiwad tuhanded suuremad wõi wähemad meeleliigutused: kurbus ja rõõm, kartus ja julgus, kahklus ja usk, kahjutunne ja õnnetunne, jallimatus ja poolehoid, wiha ja armastus. Ei juudagi loetleda neid elamusi, mis meid wõiwad tabada. Need kõik on hingelised tähtsused.

Mis on siis tunnete olemasolu põhiline eeltingimus? On selge ja arusaadaw, et see on meie lihane keha.

Meie keha ei pruugi olla täiesti waike. Aga ainult seda on tarwis, et ei oleks kahjulikke liigutusi, mis kahhawad keha rakkude elutegewust. Nimelt kartus ja wiha on kehale kahjulik meeleliigutus. Miks? Sest see tunne tekib sellest, et keha rakkude tegewus on takistatud. Seepärast kutsutakse järeasteid tundeid negatiivseteks tunneteks. Sellawastu rõõm ja lootus edendawad keha rakkude elutegewust. Keha on soodustatud olekus. Ja seda olekut tunneme mõnusana, kehas on kerguse ja laheduse tunne. Meid tundeid nimetatakse positiivseteks.

Seega siis on ühed meeleliigutused kahjulikud, teised — kahjulikud. Aga meeleliigutuse puhul keha märgib teadwuses ära, kas see on kasulik wõi kahjulik, kas see soodustab wõi takistab keha elutegewust.

Magu öeldud, rõõm loob kehas soodsa olukorra. Keha koed wabanewad pingest. Wõib esineda rüt-

miline lõtwus ja pingus, puhkus ja töö, mida just on elusale kehale hädasti tarwis. Negatiivsed elamused aga on tingitud sellest, et rakud on püsivalt pingutatud, häiritud. Rakkudes toimub ainewahetus, mis on niioelda põlemisprotseß. Kes-
te häiritud olek — pingus — kujutab enesest põlemisprotseßi juurenemist ja põlemisaine juurejaamise wähenemist. Seetõttu ongi negatiivne meeleliigutus kahjulik, ja teadwuses märgitakse see waluna. Negatiivsed meeleliigutused kulutawad meid läbi; selle tagajärjel on meil halb enesetunne, on ärewus ja roidumus. Kuid seda enam on meil tarwis positiivseid meeleliigutusi, et meie kehas oleks pingus ja lõtwus rütmilises wahekorras, siis keha rakkud saaksid puhata, see tähendab nad saaksid äratarwitatud aine ajemele wõtta uut ja nii wõiksid jatkata korrapäraselt tegewust.

Süda wõtab osa kõigest meeleliigutustest. Kõik mõjud puudutawad teda. Ta on kõige tundelikum kehaosa. Ta elab iga meeleliigutuse üle kõige suuremas ulatuses. Aga mõju juures ta muudab oma tegewust. Näiteks äkilise wihaohoo puhul süda jääb seisma, hirmu puhul süda klopib. Südamete gewusest oleneb keha seisuford. Aga meeleliigutus kas takistab wõi soodustab wereringwoolu. Werri just määrab keha seisuforra. Süda peab hoidma werc kui meie keha elufandja alatises korrapärases hoowuses. Meeleliigutusest muutub südame tegewus, seega ka wereringwool ja keha ühemine keemia, see on ainewahetus, seega keha üldine seisuford, ja keha seisuford omakorda muudab weel tundeelu.

Süda lööb teatava meeleliigutuse puhul kas kiiremalt wõi aeglasemalt, ühtlasemalt wõi ebaühtlasemalt. Rõõm elustab südant. Südamete pinget wäheneb. Süda saab täieliselt lõtwuda ehk puhata, et järgmisel silmapilgul seda jõulisemalt kogu tõmbuda ja anda tugewam tõuge werese woolamiseks soontesse. Seega positiivsed meeleliigutused wõimaldawad südamele rütmilise tegewuse. Pingutus ja lõtwus, töö ja puhkus — see annab südamele jõu ning kehale kerguse ja wärs-
kuse.

Kui meie keha on alatasa negatiivsetelt liigutatud, siis ütleme, et hing on haige. Hinge olek on negatiivne, mis seisab selles, et on halb enesetunne, ärritatud olek, jallimatus, rahulolematus, wihaandmine, kahjukujulised. Tunne on halb, sest kehaline seisuford on halb.

Kui oleme täielikult selgusel, mis on hing, siis alles wõime hinge hoida. Mis tähendab siis hinge hoida? See tähendab hoolitseda selle eest, et meie keha saaks liigutatud ainult positiivsetelt. Me peame hoidma oma keha, me peame juhtima oma keha soodjas suunas. Me hoiame oma hinge sellega,

et hoiame oma keha. Hinge hoidmine tähendab südame ja keha hoidmist sõna otseses mõttes. Me hoiame südant, mis on keha elutegevuse keskus. Südame hoidmine ei tähenda muud kui seda, et me ei koorma südant, nimelt hoidume mõjudest, mis võivad meie keha negatiivselt liigutada.

Just südant hoida käseb pühakiri, kui ta räägib hinge hoidmisest. Selles ei ole mingi piltlik kõne, mingi sümbolne väljendus, vaid meie lihalise südame hoidmine, temale soodsa elutegevuse loomine. Südame tegelikult olukorrast oleneb siis ka igavene saatus. Sellest räägin hiljem.

Meil on kästud otjeteed südant hoida. Mõtelge näiteks järgmistele pühakirja väljendustele: Hoi oma südant kui seda, mida tuleb kõige enam hoida, sest temast tuleb elu välja. — Hoidke, et teie südamed ei saaks koormatud peatoiduse murega. — Mis kahju on inimesel sellest, kui ta kõik maailma kahjuks saab, aga oma hingele kahju teeb. — Kartke enam seda, kes võib hinge ja ihu rikkuda pörgusse.

Need sõnad ütlevad väga palju. Me ei mõista nende tähendust dieti enne, kui oleme mõtlenud ja selgusele jõudnud inimese olemuse kohta. Loodan, et käesoleva vaatluse alusel lugejad võivad saada mõiste hingest ja mida dieti tuleb hoida. Selge on see, et me peame hoidma negatiivsete meeleliigutuste eest.

Teame, et tunded võivad esineda ainult keha varal. Aga müüd küsime, mis kutsub tunded esile, mis annab tunde tekkimiseks?

Tunded võime tekitada ise ja tunded võivad olla antud ka kõrgemalt poolt. Kui keegi meile ütleb, mida me ei soovim, mis on meie vastu, siis haavume või vihastume. Me saame negatiivselt liigutatud. Selle liigutuse tõelikuks tekitame ise. Küll mitte otjeseft, vaid kaudjeseft. Meil on oma soov ja tõekspidamine. Me tahame sellest kinni pidada. Kui seda rüvatakse, siis meie silmapilkselt sumname oma mõtte sellele vastu, ja nii tekib pingus, ärevus. Selles on mängus mõte ehk teadlik mina. Kui mõtleme ebasoovitavale, siis tekib negatiivne meeleliigutus. Niisiis me tekitame meeleliigutusi oma mõtetega.

Kui me midagi mõtleme, siis jääb see meie meele, ja hiljem hakkame sedajama mõtlema, sest mälestus eelmisest mõttest kutsub jällegi sama mõtte esile. Nii võivad meile tekkida püsivad mõtted ehk kinnismõtted, kinnisideed, see tähendab alati mõtleme ühte ja sama. Kui meie alatiseft mõtted kutsuvad esile positiivsed meeleliigutused, siis me oleme positiivsed inimesed — rahulised, heatahtlikud, julged, vastutustundlikud. Kuid paljud mõtleavad alati kahjule, mis neile võib juhtuda või teised võivad teha. Nad mõtleavad seda, ilma et jeda ise tahaksid; mõtted forduvad harjumuse ja mälestuse põhjal, neil on see kinnismõte. Need inimesed on liigutatud negatiivselt,

nad on negatiivsed inimesed. Nad ei saa endaga hakkama, sellepärast nad ei jobi ka teistega. Teised on nag unende vastu; tegelikult on nad ise oma negatiivse hingeeluga kõikide vastu.

Siin selgub, mis võib meie hinge rikkuda. Me ei täida hinge terve seadusi. Me ei kontrolli, mis me mõtleme. Me arendame negatiivseid mõtteid ja tõekspidamisi kuni meie hing on rikunud. Rikutud hingega liidistame küll rängasti teisi, aga ise olemes endale tajandanud tee tõepõhimõtetest lahkimiseks. Niisugused rahutud inimesed astuvad üles teisi liidistama, ja nende enda järgmine samm on koguduseft lahkimine.

Igasugune teiste vaatlemine rikub hinge. Siin ei vaadata poolehoiuga ja armastusega, vaid salalimatusega. Kui me ei jalli teisi, siis me saame ise vapustatud. Me mõtleme teise peale ja saame ise ärritatud. Ja kui me ei mõista iseennast ega tunne hinge mõistet, siis me pimesi mõtleme, et teised on halvad ja pahatahtlikud.

Pühakiri käseb esmajoones hoida selle eest, mis hinge rikub. Jumala inimesele on kästud, et ta ei pea viha kandma, ta ei pea liidistama, kohut mõistma. Need mõtted rikuvad inimest ennast. Mõnda talitada on inimese loomu vastane. Ükski ei ole nii tugev, et ta võiks negatiivselt mõelda ja ei saaks sellest vapustatud. Kes negatiivselt mõtleavad ja jeda jatkavad, need ei saa ilalgi jääda tõe sees seisma. Oma mõtlemisega on ta enda Jumalast lahutanud. Jumal on ütelnud, mis aitavad teie ohvrid, kui te kurja peale mõtlete, mis aitab teie käsupidamine, kui te ei armasta ligimest ja wenda. Kui hing on rikunud, siis ei tee jeda kaotust tasa mõne kõju pidamine. Enne peab hing rahi saama, et võida Jumala tahtmist täiesti teha. Mõtelge selle peale!

Tunded võib anda ka Jumal. Ta ilmatab ennaft meile. Kuidas? Meie tunnete kaudu. Jumal liigutab meid, ta äratub meid, ta annab meile tunded. Millised? Need tunded on oma iseloomult positiivsed. Jumala wainnust antud tunded jahu-tawad meid, nagu öeldud pühakirjas. Me saame head tunded, rahulised tunded, me saame õnnis-tuse osaliseks. Niisiis me ootame õnnistust Jumalast. Ta tuleb oma Wainnuga meie jisse, see tähendab ta annab jumalikud tunded. Me tun-neme siis, et meil on rahu Jumalaga, me oleme päästetud. Meie hinges, see on meie tunnetes ja mõtetes peab olema tasakaal. Selle tasakaalu saamutamiseks on antud kõik pühakirja sõnad. Rah-juks, meie kõik ei aima jeda. Me püüame ainult teatavad käjud täita, aga mis otjeseft hinge kohta käiwad, need jätame tähele panemata.

Armastus on kõige juurem käsutõna, ütleb Kristus. Kui me sellest üle astume, siis astume kõigest üle. Armastuse tunne heasoov tuleb sellest, et meie hingejõud on korras, tasakaalus. Selles olukorras soowime head ligimestele, püüame olla

õiglased, püüame hoida endas ja oma ümbruses tasakaalu ja rahu. Kes aga hinges on rikunud, see nagu ei oska enam hoida rahu enese ega ka teiste jaoks. Kus iial on jääv inimene, seal on pinev meeleolu; ta rikub oluforda ja halvab teiste meeli.

Seda õndsat tunnet, mida Jumal annab, me ei peaks ära andma mingi hinna eest. Aga nii mõnigi jutub effitussse ja annab selle pühade õndsate tunde ära. Sellele ei ole selgeks saanud, kuidas hoida hinge. Ta rikub hinge ära. Ta mõtleb walesti. Ta ei armasta wendi, ta ei püüa olla heatahtlik, ta ei ole pikameeleline ehhijate wastu, ja nii käib ta langemise teed. Ta küll nõuab teiselt armastust, aga ise on armastuseta.

Jumal ei saa end ilmutada segasele hingele. Kui meie hingejõud on kistud sinna ja tänna, siis meie ei ole enam vastuvõtlikud Jumala ilmutusele. Me ei ole siis enam pühad ja puhtad. Meie hing on määritud. Me oleme kangel Jumalast.

Jumal ilmutab end meile meie siseelu kaudu, seepärast peame hoiduma halbade mõjude ja negatiivsete meeleliigutuste eest. Me peame olema nagu raadioaparaat, mis ainult õiges seisukorras võtab vastu raadiolained. Siin peame mõistma, miks Jumal käseb hoida meie keha puha ja puhta, hoida kahjulikkude ainete ja patuste mõtete eest. Meile öeldakse: Eks teie tea, et teie Jumala tempel olete ja et Jumala Waim teie sees elab? Kui keegi Jumala templi ära rikub, seda tahab Jumal ära rikkuda, sest Jumala tempel on puha, ja see olete teie.

Suuremaid patte on wiha kanda, teisi põlata, kohut mõista, jallimatu olla. Me rikume selles hinges ära, ja siis me ei kõlba enam Jumala riigile. Sest meis peab olema ainult niisugune hingelaad, mis meile walmistab rahulise tunde ja meid ühendab teistega, siis ainult saame olla ühenduses Jumalaga. Aga kõik, mis ei ole korras, läheb hukka. Me võime enda rikkuda teise wäikese süü tõttu. Sellele teisele wõib Jumal andeks anda, aga sina waatad teda ega anna andeks ja nii rikud oma hinge.

Sellepärast peame usaldama kõik Jumala hoole. Me peame endas looma rahuliku oleku. Me peame end wabastama pingutusest, jätma negatiivsed mõtled mõtlemata, lepitama enda, ja nii anname end Jumalale, — see tähendab eneseäraandmist, enesepühendamist Jumalale. Siin ei ole mõõduandev mõni üksik tegu, waid meie olek, meie hingelaad.

Weel palju muid küsimusi on hinge teemis hoiuks. Üks neist on, et me ei muretseks. Muretsemine on niisama enda segiajamine. Milles seisab muretsemine? Me arvestame kahjudega. Me liialt rõhutame kaju ja kahju mõtet. Me oleme saanud väga õrnatundeliseks selles, mis on

aineliselt kasulik ja kahjulik. Me soowime endale, me wõtame selle soowi kategooriliselt, me liialdame seda soowi. See mõte wõib muutuda alatiseks. Ja selle mõtte juures saame ärewaks. Meie süda saab koormatud peatoiduse muredega. Kui me küll täidame Jumala käsku, aga alati arvestame, et see toob ainelist kahju, ja kui seda kahju rõhustame, siis saame negatiivselt liigutatud. Paljud rikkad arvestawad kahju, neil on kahju ära anda, kuigi neile weel palju järele jääb, ja nii saab hing rikunud. Seepärast ärge muretsege! Muretsemine on ka patt, sest see rikub meie hinge.

Kahju ja raskuse kartus saab meile nõrkuseks, me saame negatiivselt liigutatud, me kaotame wajasiku hingejõu. Seepärast peame kõik tegema heameeliselt. Siis meie jääme ühendusse Jumalaga. Ta ilmutab end meile. Meil on rahu, meil on jõud, me saame mitme wõrra jelle tagasi, mida me heameeliselt ära anname. Ühendus Jumalaga on kõige suurem õnnistus. Mõndke esiti Jumala riiki, siis peatoidus tuleb nagu iseneesest. See on Jumala inimese iseärasus, et ta ei rõhuta oma wajadusi, ei arvesta kahju, ta siis ka wabaneb kannatusest, ja tingimata wõib öelda, et Jumal annab omadele.

Nii võime tegelikult oodata Jumalalt õnnistust ja tema Waimu wäljawalamiist. Me saame selle, kui omalt poolt teeme selle, mis on kästus.

Ka kartust ei peaks meil olema. Kui teame kuidas hinge hoida, siis peame süwendama usaldust, et Jumal meile andeks annab. Waewata end süütundega ei wii meid Jumalale ligemale, waid wiib meid kaugemale. Süüid aga ei pea enda ees jalgama wõi endas finni katma; süda peab olema awatud, waba Jumalale. Kui oleme Jumala seaduse wastu talitanud, siis oleme ka oma loomu wastu talitanud; meis on tekkinud pingus, mis peab alanema, muidu saab meie hing rikunud ja meie ei jää enam Jumala korra sisse ja me oleme hukka läinud.

Kahtlemata meie käes on üks osa teha, et me jumalikust olemisest osa saame. Kui me oleme oma hinge dieti juhtinud, siis Jumal annab oma õnnistuse. Harilikult on see nii, et kes on usus noor, see on palju õndsam kui see, kes on juba karta olnud usus. Esmene on oma hingega dieti, teine aga ei hoiu enam oma hinge, waid püüab pidada ainult koguduse põhimõtteid. Seepärast on väga tähtis alati hoida hinge.

Nüüd aga weel muudest asjadest, mis hinge rikuvad. Pühakiri on Jumala inimesele ära keelanud mitmesugused eluviisid ning ained. Sel pool märkisin, et meid liigutawad meie mõtled. Aga meie mõtteid kujundab meie ümbrus. Kui me ei oska wabhet teha, ja kui me ei tea miks wabhet teha, siis walime selle, mis meid rohkem liigutab, mis meid erutab. See erutus on meie kehale ja

hingele muidugi kahjulik. Maailmas laiad hul-
gad ei mõtle seadusepärasusele ega wainu-
susele. Just erutust, meelelist löbu otstitakse. Inimestel
ei ole ka tõelist rahu. Seepärast otstitakse meele-
lahutust. Aga millest? Seaduse- ja loomuwä-
tusest talitusest. Uimastawad ained paiskawad
hinged üles. Soobnud oleks on inimene väga
kaugel Jumalast. Inimene on sel puhul waid
korratute loodusejõudude kogu, lastunud looduse
kõige madalamale astmele. Tal ei ole waimu sel-
gust ega mõimet, mis need kehajõud tasakaalus-
taks kooskõlaliseks hingeks.

Inimest mõib siis wõrrelda torni ja maruga.
Ei ole ime, et inimene ei suuda end walitseda ja
teeb temale mitte sobiwaid tegusid. Kui ei ole
korrastawat waimu, siis on inimene loom, ta elab
loomaliku elu, elab tungide ja kibude järele. In-
imesele aga on antud mõime end walitseda ja olla
waimne suurus. Mõik ebakõlbeline elu hajutab in-
imese hinged ja kibud ta alla. See loomuwä-
tane elu tekitab teatawaid tunded, annab tunnete
wahelduse ja tunnete segaduse, aga see kõik on ke-
hale ja hingele kahjulik. Tema hinged on nii
tasakaalutud, et ta ei suuda luua korda oma tun-
netes ja soowides. Sellest tulewad pahad kaldu-
wused. Inimest weetakse tema himudest nii kaua
kui ta toob patu ilmale, ütleb pühakiri. Kahtle-
mata juhitakse pahale kalduw inimene ka saata-
naast. Wiimasegi on wõli inimeses luua kure
tundeid ja mõtteid. Inimene on tõepoolest kas-
kurja wõi hea juhtida, olenedes sellest, kelle juh-
tida ta ennast annab.

Me wabest räägime, et inimene on nii nõrk.
Ta on hell, tundelik. Aga ta on tundelik ainult
nendele mõjudele, mille tõugata ta end annab.
Mõni inimene on väga kergesti mõjutataw hal-
wale. Ta ühtlugu kornistab. Sest tema mõtted
ja waated juhiwad teda alatasa teatawale meele-
liigutusele. Ta küll soowib head, aga ikka langeb
halwa poole. Ta on end jelles suunas juhtinud
aja wältel, seetõttu on tal raske teisiti olla. Ja siis
räägime, et see inimene on nõrk. Selles oleks
muidugi ta on nõrk.

Seepärast on nii tähtis see nõue — hoia oma
hinged ehk südant. Mitte üksnes maailma kurjad
wiisid ei tee hingele kahju, waid ka meie omad
mõtlemised ja tundeawaldused nagu wihkamine,
nuretsamine ja muu. Negatiivsed mõtted on sa-
nuti mürk kui alkohol.

Kui me hinged hoime, siis me ei ole enam nõr-
gad inimesed, kes on kaldunud kõrwale. Me mõi-
me Jumala abiga saada wägagi tugewaks ja kind-
laks — nii õelda uueks inimeseks.

Nüüd on meil selge, mis tähendab hing ja
hinged hoidmine. Mitte wäga kerge ei ole hinged
hoidmine. Meie keha on wastuwõtlik igajugus-
tele mõjudele, ja ta saab nii ja teisiti liigutatud.

On küsimus, kuidas hoia ära selle meeleliigutuse,
mis on paha, kuidas tõrjud ära need mõtted, mis
ferkiwad nagu iseenesest. Raske on hinged hoia.
Kui see ei oleks raske, siis ei oleks ka mitte nii
palju eesküsi. Me saame mõtteid tagasi hoia
ainult teatawal määral. Silmapilkselt kobe meie
ei saa kaotada tunnet ega mõtet. Ja kui püüad
end kokku võtta, et teatawast mõttest wõi tunde-
st wabaneda, siis see tunne wõi mõte just nagu kuste
juureneb; sest selle juures oleme oma hinged hoi-
dame weelgi pingutanud.

Hinged hoidmine tähendab enese kaswatamist.
Kuidas me siis ennast kaswatame? Me püüame
aru saada hingest ja hingele kahjulikest mõju-
dest. Kui me teame, mis on negatiivsed hinged-
elunähtused, siis need nähtused kaowad. Need ne-
gatiivsed hingenähtused kardawad waimuwalgust.
Näiteks wiha on sel silmapilgul, kus inimene en-
nast ei walitse, kus tema hinges on pimedus ja
segadus. Kõige aga kui inimene oma oleks saab
teadlikuks, kui mõistus hinged pimeduse ja korra-
tuse kaotab, siis wihatunne lakkab. Hinged hoi-
dame segaduses wihatunne järjest suureneb; aga hinged-
hoidame mõistusega kontrollides wiha kaob. Selle
enezewalitsemise peab igaüks enesele leidma.
Ja igaüks leiab selle, kes teadlikult enese juures
tööd teeb. Selleks on waja, et oleks ettekujutus,
mis on hing ja mis mõib hinged rikkuda. Kui me
täiesti aru saame wihakandmise, sallimatuse, süü-
distuse kahjulikkusest, siis hoidame neist tunne-
test ja loobume wastawatest mõtetest. Arusa-
mine wabastab meid pingest. Me saame enesest
mõidu. Me oleme nii enese annud Jumalale.

Kui me teame, et oleme endas rõhutanud kah-
jukujutlust, siis me ei rõhuta seda enam, kui oleme
olnud terawad teiste vastu, siis nüüd me ei ole
enam seda, sest näeme ära, et see olek on meile
kahjulik ja Jumala wastane. Nii nuudame oma
meele, mõtleme oma mõtted ümber, parandame
meelt, saame uueks inimeseks.

Hinged peame hoidma, siis Jumal annab oma
õnnistuse ja ilmutuse.

Ma loodan, et kui tähelepanelikult loete ja
hoolega järele mõtlete siin toodud mõtted, siis sel-
guwad pühakirja nõuded ja saate walguse, kuidas
hoia oma hinged ja mida teha oma olukorras.

Kui oleme hoidnud oma hinged, siis on meil
ühendus Jumalaga. Meil on side sellega, kes
maailma ja meie elu ülal peab. Kui püüame
luua endas rahulise seisukorra, siis tuleb taewas
meie nõrkusele appi ja me mõime saada tugewaks.
Kui oleme olnud rahutud ja puudulikud, aga
siis mõime kiidelda Jumala armust. Ainult ra-
huliku hinged juures ilmutab end Püha Waim.
„Mõik, kes Jumala Waimust juhatatakse, need on
Jumala lapsed.“

Lõikus on mööda...

„Lõikus on mööda, juwi on lõppenud...“ kirjutab Jeremia (8 ptk. 20. j.). Kui meie ei loe edasi, siis kõlab see ütlus päris harilikuna. Maa-taajad wahetuvad loomupäraselt, juwi lõpeb omal ajal, lõikus annab jaagi ja kõige selle eest on põl-lumees tänulik Jumalale. Ta ootab waid uut kewadet, et jälle uuesti seemet põllule heita uueks lõikuseks.

Aga prohveti ütluise teine pool kõlab majen-dawalt: „... ja meid ei ole ära päästetud.“ Ku-jutlegem olukorda: Wili kaswas põldudel loffa-walt. Suwi oli hea ja wiljakaswile soodus. Saa-bus lõikuse aeg. Kõikjale tulid wirgad lõikajad ja rõõmulaulude helil ajuti walminud wilja wihku-desse panema. Warsti pärast jeda kogutakse wi-hud ja wiaakse koju, kus tahumees wilja kätte jaa-des selle oma aitadesse paneb.

Aga üks põld jäetakse lõikamata. Ei tea mil-lisel põhjusel, — kas pole tal omanikku, wõi on ta unustatud — aga lihtsast, keegi ei asu tema kallale tööle ega fogu wilja.

Kõik põllud on puhtad wiljast. Saabuwad tuulised ja tormised sügisilmad. Sajab külma sügiswihma. Wili lõikamata põllul on tuultest ja wihmast porisje tallatud, keegi ei hooli temast, waid waresed ja muud metsloomad jooksewad-te-mal, — ja kui see wili wõiks rääkida, ta hüüaks jüdantlõhestawalt: „Lõikus on mööda, juwi on lõppenud, ja meid ei ole mitte ära päästetud!“

See pilt ja waluhüüd kujutab maailmapõldu, aega, millal inimesed, kes koguti wiljana taewa

jaoks, on ära wiidud taewastesse aitadesse ja mil-lal üle jäänud, ümberpöörmatud ja hilinenud kristlased ning „rumalad neitsid“ kiskendawad ja hiinawad: „Lõikus on mööda, juwi on lõppenud ja meid ei ole mitte ära päästetud!“

Kas meie wõime midagi nende heaks teha. Jah, wõime, — aga ainult müüd. Siis kui mööda lõikuse aeg on ka mööda meie abistamistöö. Iss-санд ütleb: „Lõikake oma silmad üles ja waadake põldusid, sest nemad on ju walged lõikusele!“

Maailmapõld on walmis lõikusele. Issand käseb meid jälle wälja minna tema tööle. Ja meie ustawad õed-wennad lähewad rõõmuga põl-lule. Nad wõtawad jelleks wahendid — „Lõikus-tänu lehe“ ja asuwad wilja koguma Issandale. Nad lähewad wälja ja wiiwad õnnistuskuulutust eeskivatele hingedele.

Tulge, kõik kaaswõitlejad, tööle. Mõgем üks-meeles lõikusepõllule. Toetagem tööd tegelikult kaastööga, palwetega ja andumusega. Töötagem ja kogugem wilja Issandale. Süüdkem kõikjal, är-gem unustagem mõnd põldu lõikamata, et wiimaks meie süü läbi hinged peaksid hüüdma: „Lõi-kus on mööda, juwi on lõppenud ja meid ei ole mitte ära päästetud!“

Lõpuks kuulgem Issanda töötust: „Kes lõikab, see saab palga ja kogub wilja igaweseks eluks, et nii hästi see, kes külvab, kui see, kes lõikab, üht-lasi wõiksid rõõmsad olla.“ (Joh. 4, 35. 36.)

Ed. Mägi.

„Teie küünlad põlegu!“

„Kristuste jaadiku töö on palju suurem ja was-tutusrikkam kui paljud jeda ette kujutawad. Nad ei peaks enne oma tagajärgedega rahulduma, kuni wõiwad esindada, tõlise töö ja Jumala õnnis-tuje abiga, t ö ö w õ i m e l i s i k r i s t l a s i, kel on õige arusaamine oma wastutusest ja kes taha-wad ka lõpetada neile usaldatud töö.“ (Lest. 4., lkt. 398.) Meid tõsiseid sõnu räägib Issand oma ümmardaja läbi wiimasele kogudusele, keda Ta on kutsunud oma suurrt tööd lõpetama. Kõigil aega-del on astunud ustawate usutunnistajate ridadesse mehi ja naisi, noori ja wanu, kes ära tundes omi

kohustusi on teinud tänuliku meelega ja waimus-tusega Jumala tööd. Kauges minewikus Jordani mägistel kallastel kuulutas Kristija Johannes Messia tulekut. Jumal oli teda selleks kutsunud ja ära walitsenud. Ta pidi „tasandama ja walmis-tama“ teed Jeesusele. See töö nõudis wastupi-dawust ja andumust ning lõpuks tõsist ohwrit — ka Johannee elu. Rõõmuga täitis ta oma üles-ande Jumala ja inimeste ees. Ühtki weresüüd, täitmata kohustust, manitsust ja hoiatust ei jäänud tema hingele. Siis kui Õnnistegija hiljem rahwa keskel jutlustas, andis ta Johanneest tunnistuse: „Tema oli üks küünal, mis põles ja paistis!“ Piilha Waim, kes täitis Johannee jüdant armastusega, ohwimeelsusega ja tahtlik-kusega, oli jõuks ja wäeks tema elus ja töös. Tema jüdamel „põles“ Jumala tuli ja sealt „paistis“ päästwat walgust kaasinimestele.

Lõikustänutöö
algab 27. aug.

„Ma olen sind pannud valguseks paganatele,“ kirjutas Jeesus Jumala tahtmisest ja plaanist oma rahwaga. Maailm on pimeduses ja ootab valgust. „Teie küünlad põlengu!“ On Jeesuse tõsine käsi oma järelkäijatele. (Joh. 12, 35.) „Äski ei jüüta küünalt ja ei pane seda waka alla, waid küünlajala peale, siis paistab tema kõigile... Nõnda paistku teie valgus!“ (Matt. 5, 14. 15.) Tunnistuste 9. anne, lsk. 38 loeme: „Koguduse liikmed, laske oma valgus paista... Teie hääl, mõju, aeg — kõik need on anded Jumalalt, mida peab kasutatama hingede wõitmiseks Kristusele. Külasta oma naabreid ja näita, et oled huwitatud nende õndsaksajamisest. Rakenda oma energia täiesti jellesse töösse. Ütle neile, keda külastad, et kõigi asjade lõpp on ligidal. Issand Jeesus ise avab ukseid ja jüdamed.“ Selline meelsus ja waim peab täitma ka meie jüdameid.

Adventrahwas on misjonirahwas, kes alati walwab, et nende küünlad põlewad. Töö on mis hoiab meid ärkvel ja walwel. Meie seisame käesolewa aasta lõikustämütöö ees. Mõõdunud aastate hea kordaminek ja Jumala õnnistus on meile finnituseks, et Tema ka käesolewal aastal meid aitab oma wägewa käsivarrega jelles töös. Kolmikümmeend aastat on see töö olnud rõõmuks andunud ja õhwrimeelsele adventrahwale. Seeläbi on kogutud tuhandeid wihkufid Jumala kogudusele ja wahendeid tema tööle. Kaaswõitlejad fogu

maailmas ühinevad ka käesolewal aastal weel suuremaks tööks kui kunagi waremalt. Selleks on küllaltki põhjust, sest elame wäga tõsistel päewadel ja suurte sündmuste läwel taewas ja maa peal. Terwe maailm seisab Jeesuse taastuleku ees, ja Johannese suurt ülesannet peab teostama adventrahwas, mitte ainult Jordani kallastel waid fogu maailmas ja ka meie kodumaal.

„Jumala rahwal on töö ees, mille tähtsus peab järjest suureneema. Meie misjonitegewus peab laienema. Issanda taastuleku eel me peame senisest otjustawamalt töötama. Jumala rahwas ei peaks oma tööst enne puhkama, kuni see on läbistatud fogu maailma.“ Käesolewa aasta töö peab tõendama, et Jumala rahwa meelsus on sama mis algkoguduses.

Kristus ootab ka meilt tahtlikku meelt ja enastohwerdawat jüdant. Meie usume, et lõikustämütöö on Jumalast ja seepärast teeme seda hea meelega. Täna on aga päew, mil peame warustuma wajaliku jõuga. Johannese kohta wõidakse, et ta „põles“ ja „paistis“, teda oli Jumal süüdamud, ja nii suutis ta täita oma ülesande. Meie tahame paluda, et Issand täna oma laste jüdamed Püha Waimu tulega süütaks.

„See ei sünni mitte wäe ega rammu läbi, waid Issanda waimu läbi!“ Jeesus soowib, et kõik kaaswõitlejad üksmeelselt oma koormat kannaksid jelles wäes ja rammus, mis Teda aitab kadumute otjimisel.

W. Suwe.

Võimalusi misjonipõdudel

Nastasadu tagasi Jumal julgustas oma jüngreid, teatades neile, et võimaluseksed on awatud igal pool. Warustatuna Püha Waimu wägewad astufid neist ukstest sisse, mis Jumal oma ettenägewuses oli neile awanud. Tänapäew kõlawad meile samad sõnad. Awatud ukse on näha kõikjal. Jumal on awanud need ukseid ja ta käseb oma rahwal minna maadesse, kus ei ole seni weel kuulnud tema Sõna.

1. Awatud ukseid suguharude ja rahwaste juure.

See on täna enam tõde kui iialgi enne. Kui tuli aeg kuulutada igawest ewangeeliumit kõigile rahwastele, suguharudele ja keeltele, siis Jumal awas selleks ukseid. Kaaswõitlejad, praegu on aeg töötamiseks! Praegu on lõikuseaeg ja meil tuleb pidada meeles, et walminud wiljaga ei wõi wiiwitada, muidu see wariseb maha ja hukub. Nõnda on lood meie suurtel misjonipõdudel. Rahwad kutsuwad igal pool. Pealikuisi koosnewad saatkonnad paluwad meilt õpetajaid ja töölisi. Rahwad ootawad. Kas peaksimme neilt tagasi hoidma õnnistuskulutus? Kas peame wahendite puu-

dusel neile teatama, et meie ei saa teile saata rõõmusõnumi kandjaid ristilöödud Kristuse armastusest?

2. Awatud ukseid ewangelistidele, arstidele, haridusele ja kirjandusele.

Kus iial adventkuulutust kuulutatakse, seal koguneb adventuskliifke. Kerkiwad asutused nagu koolid, kirjanduslaod, ambulantsid ja haiglad. Praegu on meil wabadus tegutseda kõikides neis tegevusharudes. Millised võimalused ootawad meid igal pool! Milline nõue on koolide järele, eriti misjonikoolide järele, kus saaksid koolitatud jutlustajad ja õpetajad. Milline kiskendaw tarwidus on ambulantside ja haiglate järele! Misjuge wõimalus kolportööridele kanda kirjandust miljonitele, kelledest paljud mõistawad lugeda.

Sed-wennad, meil on wabadus jutlustada igal pool neil suurtel misjonipõdudel. Praeguse aja suurimaks wajaduseks on rohkem pühendatud ja hästi õpetatud ewangeliste pärismaalaste eneste seast, kes wõiksid kanda adventkuulutust oma rahwale. Me wõime seda teostada suurendatud lõikustämütöö läbi.

3. Avatud ukked majanduslikult iiseiswaks töötamisels Afrikas.

See uks awaneb kohe, nii pea kui alatakse tööga ükskõik kus põllul. Mõgul see muudugi wõtub aega kuni mingi tähelepanuwääriv summa pärismaalaste käest kokku koguneb. Töö kaswades suurenewad ka summad Afrika töö jaoks. Meil on iga misjonipõllu kohta oma eesmärk, see on et nad saaksid majanduslikult iiseiswaks. Mõned põllud on sellele lähemal, teised kaugemal. Kus tööga warent alustati, loomulikult me loodame seal suuremaid saawutusi sel alal.

Kenia ahumaal Ida-Afrikas on 34 kogudust juba majanduslikult iiseiswad, makstes 150

ewangelistile ja õpetajale ise palga. Mas, Lõuna-Ida-Nigeerias, wennad teatawad, et nad on oma iiseiswa wahendite kogumise eesmärgist saawutanud 100 protjenti.

Meie misjonärid ja töölised teewad kõik mis võimalik, et edendada lõikustamistööd Afrikas. Kuid ukked teiste rahwaste juure awanevad päew-päewast, mis nõuawad meilt suuremaid jõupingutusi. Mõeldes awatud ukstele misjonipõldudel, peame jannuti meeles awatud ukki kodumaal. Et meil on eesõigus töötada oma Meistri heaks, see pärast tegutsagem heal meel. Ommistagu Jumal igaihte, kes wõtub oja lõikustamistööst.

W. C. Read.

Kõigele maailmale

„Minge kõige maailma ja kuulutage armuõpetust kõigele loodule.“ See meie töö on ette wõetud meie Ommistegijast. See ülesanne seab kõiki ukstele ja ulatab üle maailma.

„Walgus peab paistma kõigisje maadesje ja kõigile rahwastele ja seda nende läbi, kes on saanud walguse, mis peab minema edasi. Wiinamägi kujutab kogu maailma ja kõigjal tuleb töötada.“

„See on meie töö, wiia kogu maailmale, — igale rahwale, rahwusele ja keelele — päästwat tõde kolme-ingli-kuulusest.“ Tunnist. 6., 31.

„Kui meil on ühendus Jumalaga, meie oleme tema kuulutajad, kuigi meil ei ole kuulutada juure rahwabulga ees.“ Tunnist. 6., 13. „Igaühe isikliku tööga läheb see nii kaugese. Weenduge selles. Kuulutamine ukstele ei tee seda, mis on tarwis teha. Jumala inglid on teie juures, kui te kedagi külastate tema kodus. Seda tööd ei saa teha keegi teie asemel. Raha laenata wõi anda ei tee seda. Ka koosolekul olemine ei tee seda. Külastades inimesi, rääkides, palwetades, kaasa tundes te wõidate südamed.“ Tunnist. 9., 41.

Waadates ette meie aja peale Jeesus ütles: „Mine warsti wälja linna laiate uulitjate peale ja põikuulitjate peale ja too siia sisse waefed ja wigased ja jalutumad ja pimedad. . . Mine wälja teede peale ja aedade ääre ja saada neid sisse tulema, et minu koda täis saaks.“ Luuka 14, 21, 23. See on töö, mida ta ootab meilt igaihtelt.

„Kaks paranenud kurjastwainumist waewatut olid esimesed misjonärid, keda kästi minna ewangeliumist rääkima. . . Nad ei suutnud rahwast õpetada nagu apostlid, kes olid olnud Kristusega. Waid nad andsid oma isikuga tõenduse, et Jeesus on Messias. Nad wõisid rääkida mis nad teadsid, mis nad ise olid näinud, kuulnud ja tunnud Kristuse wäest. See on mis igaüks wõib teha, kelle süda on puudutatud Jumala armust. . . See on tunnistus, mida Issand käseb anda ja mille ära-

jätmisel inimesed lähewad hukka.“ „Desire of Ages“, lbf. 340.

Igawene ewangelium saab praegu kuulutatud peaaegu igal pool ja igale rahwale, ning inimestel on võimalus kuulda kuulutust. Salmutuse 14, 6—12. teadaanne kõlab ja ülejäänud kogutakse, kes peawad Jumala käsusõnad ja kelles on usk Jeesusesse. Meil on rõõm, et adventkuulutust on kuulutatud juba enam kui 700 keeles ja töö on kantud enam kui 350 maale ja saarele, ning üle 70 kirjanduslao annawad wälja kirjandust üle 190 keeles. Üle 25.000 inimese on tegewas teenistuses ewangelistina, arstina, halastajadena, kolportöörina ja õpetajana.

Ikka ja jälle meie süda täitub rõõmuga, kui saame aruanded töö edasiminekest nii paganamaadel kui ka kodumaadel.

Meil on ka rõõm heameelsete ohwite üle, mis meie koguduste liikmed on teinud ja pühendanud kuulutustöö jaoks.

Weel on Lunastaja käst: „Laota oma tekkide ase laiat, ja wenitagu nemad ju majade tekkisid pikemale; ära keela neid, tee oma nõõrid pikemaks ja finni oma waiad.“ Jes. 54, 2. **C. C. Nord.**

KAVA 27. AUGUSTIKS.

Avamine S. 1. nr. 384.

Pühakirja lugemine: Laul 147, 1—5. 15. 11. Palve.

Koorilaul või soololaul.

Loeng: „Lõikus on mööda“ — Ed. Mägi, „Misjt.“

Loeng: „Teie küünlad põlegu!“ — V. Suve.

Loeng: „Võimalusi“ — W. C. Read.

Loeng: „Kõigele maailmale“ — G. E. Nord.

Soololaul või muusikaettekanne.

Kõne: „Issanda väes“.

Eesmärgi kaartide ja lehtede väljajagamine.

Tõrviku kleepimine eesmärgi kaardile.

Koorilaul: „Laske oma valgus paista“.

Palvused.

Ühislaul: „Nüüd rutta“. S. 1. nr. 373.

Palve.

Issanda väes

Kõneteen 27. augustiks,

I. Jumal on teinud üliinimlikku tööd inimeste läbi. Tema töö on suurem ja püham, et seda keegi suudaks teha lihalikus meeles.

1. Issand on annud väge. 2. Tim. 1, 7. Matt. 9, 8.

2. Pauluse töös ilmnis ka Jumala vägi. 1. Kor. 2, 3. 4.

Sellest annist oleneb iga kristlase ja koguduse elu.

II. „Issanda väes“. Eves. 6, 10.

Issanda vägi on Püha Vaimu vägi. Kui meie elu ja sõnu ei rikastata selle väe ligiolekuga, siis on meie tunnistamine asjatu.

E. G. White: „Meie ei saa tarvitada Püha Vaimu, tema peab meid tarvitama.“

1. Kiideoni ehitati väega ülevalt. Kohtum. 6, 14. 34.

„Aga teie tunnete teda, sest tema jääb teie juure ja peab teie sees olema.“ Joh. 14, 17.

Kiideon oli alandlik usumees ja tema sai vahendiks mille läbi Püha Vaim tegi suure töö.

2. Templi ülesehitamine. Sakar. 4, 6.

Vaim oli mis saatis korda selle töö.

3. Vilippus. Ap. t. 8, 28. 29.

4. Jeesuse järelkäijad. Ap. t. 1, 7. 8. Luuk. 24, 49.

Pauluse läbielu: Maailmale „jõledus“, meile „vägi“. Rooma 1, 16.

Kui meil ei ole Jumala väega kogemusi, ei või meie olla tema tunnistajad.

III. Adventkuulutus kogu maailmale — Issanda väes. Ilm. 14, 6.

„Imutuse 14 ptk. kuulutus on kuulutus, mida peame viima maailmale.“ „Testimonies“ VIII, lhk. 27.

„Evangeeliumi suurt tööd ei lõpetata mitte vähema väega kui seda alati nelipühi päevil. Prohvetlikud ettekuulutused, mis tõdenesid varase vihma väljavalamisega evangeeliumi kuulutuse alguses, tõdenevad veel kord hilise vihmaga selle töö lõppemisel... Hoiatus saab kõlama tuhandetest häältest üle terve maa.“ „Great Controversy“, lhk. 612.

„Suur Jumala Vaimu väljavalamine, mis valgustab kogu maailma oma auga, ei tule mitte enne kui meil on üks valgustatud rahvas, kes läbieludest teab, mida see tähendab olla Jumala kaastööline. Kui oleme end täiesti äraannud tema teenistusse, siis tunnistab Jumal seda tõsiasja Püha Vaimu väljavalamisega.“ „Review and Herald“, juuli 1896.

Tehkem lõikustänutööd Issanda väes!

Laskem oma valgus paista Issanda väes!

V. S.

Misjonitööst

Vaadeldes II veerandi misjonitöö aruannet, leiame rõõmustava tõsiasja. Jumala abiga on teinud kaasvõitlejad üheskoos suurema töö, kui möödunud aasta II veerandil. Meie täname taevast Isa, et Ta on juhtinud hulgakese uusi kaasvõitlejaid tõevalguse juure. Kindlasti on selleks kaasa aidanud ka kaasvõitlejate isiklik misjonitöö, mida nad on teinud üheskoos taeva saadikutega.

Töötajate hulk kasvab iga veerandiga. Käesolev aruanne märgib üle 1000 aruandja. Eelmise aasta II veer. on see üle 100 rohkem. See on tõenduseks, et õed-vennad võtavad tõsiselt Jumala tööd ja tahavad olla „Jumala abimehed“ nagu Pauluski. Annaks Jumal ka arusaamist neile, kes ei ole veel rõõmu tunnud misjonitööst ja sellest aruandmisest. Meie usume, et peagi ühinevad kõik kaasvõitlejad selles töös. Iga kuulutaja, misjoniühingu-juhi ja -kirjatoimetaja tõsiseks kohustuseks on isiklikult kõneleda ja töötada nendega, kel ei ole midagi aru anda omast tööst. Meie oleme Jumala lapsed ja Temal on õigus ka nõuda meilt aru meie tööst, ükskõik kui suur või kui väike see ka ei oleks. Pealegi on ta seda aruandmisplaani ja korda oma ümardaja läbi mitmel korral kinnitanud.

Esimesel veerandil oli neli kogudust ja gruppi, kus kaasvõitlejad 100%-lt aru andsid. II veerand on veelgi rõõmustavam — 7 kog. ja gruppi on selle taseme saavutanud. Neis kogudustes ja gruppides on kindlasti „üks süda ja üks meel“, ning ühesugune arusaamine Jumala tööst. Miks ei ole sinu koguduses ja sinu grupis kõik osa võtnud tööst?

Oled Sina kaasvõitleja oma osa teinud? Igäiks mõelgu selle üle tõsiselt järele. Kas ei taha sina nõnda teha, kui Jumal sulle on näinud hea olevat? Kõik peaksid otsustama ka seda enne kui lõpeb III veerand.

Kurb on vaadata aruande viimasele osale. Kaks kogudust ja 3 gruppi ei ole saatnud aruannet misjonitööst? Miks? Misjoniühingu kirjutajad, olge ustavad oma kohustusis Issanda viinamäel. Jeesus on teid kutsunud tähtsate tööle. Loodan, et teie kõik heatahtlikult Jumala suure töö edustamiseks kaasa aitate. Püüdke igal h.-päeval koguda aruandeid. Tehke üleskutseid koguduse ees ja kõnelege h.-p.-kooli õpetajatele sellest, neid aruannete kogumisele kaasa tõmmates. See vajab alatist meeletuletust. Aruandeid ei koguta mitte ainult arvude pärast, vaid sellel on suur usu kasvatusel põhimõte. Sellega hoiab meid Jumal ükskõiksusest ja tööta olekust kõrvale. Laskem Jumalal teostada oma plaan. See kõik on meile kasuks. Meie tahame paluda, et Issand III veerandi aruandega meid veel enam julgustaks. Aruanne võiks kahekordne olla, kui ka ülejäänud 900 kaasvõitlejat oma tööst aru annaks. Püüdkem igas koguduses ja grupis tõsta isikliku misjonitöö taset. Tahan siinkohal üles kutsuda kõiki kaasvõitlejaid ja noori tõsisele tööle hingede võitmiseks Jeesusele. Külvakem tõeseemet igale poole, küll Jumal seda kasvatab. Meie tahame käesoleva veerandi viimasele kuule vastu minna mottoga: R o h k e m piiblitunde, r o h k e m misjoniküllastusi, r o h k e m koosolekule kutsutuid, jne.! V. Suve.

Misjonitöö aruanne

2. veerand 1938.

Usühingud ja grupid	Liikmeid	Aruandjaid	Aruandjate % ₀	Hommik- valve	Piiblaasta	Piiblitunde	Misj. käike	Koosolek toodud	Abistatud	Haigeravi korde	Riietusi antud	Toidetud kordi	Raamatuid levitatud	Traktaate levitatud	Lehti levi- tatud	Lehti liik- mele	Misj. kirju kirjutatud
1. Petseri	11	19	173	13	—	31	64	64	7	12	11	14	22	170	69	6,8	5
2. Alavere	7	7	100	6	5	7	11	—	—	—	—	—	—	3	68	9,7	—
3. Ahja	18	18	100	11	3	84	36	6	138	45	5	94	6	8	39	2,2	—
4. Kil.-Nõmme	12	12	100	10	5	219	111	38	25	10	3	5	20	9	84	7	15
5. Paldiski	1	1	100	1	—	13	5	—	—	5	—	—	—	—	30	30	—
6. Sõrve	5	5	100	2	—	—	18	4	5	—	—	—	—	30	25	5	—
7. Västriku	2	2	100	—	—	—	34	—	—	—	—	—	—	5	25	12,5	—
8. Lelle	10	9	90	5	—	150	130	30	3	—	1	—	16	25	130	13	—
9. Paadremaa	17	15	88	10	—	132	26	—	19	12	3	35	11	5	80	4,7	6
10. V.-Roela	8	7	88	4	2	20	15	5	4	3	6	8	6	—	150	18,8	3
11. Tallinn 1.	176	151	86	147	85	202	862	184	191	86	29	48	68	140	717	4	43
12. Alliku	11	9	82	7	—	12	13	—	—	6	—	—	8	9	100	9	—
13. Koogiste	9	7	78	7	—	38	42	—	—	6	—	—	3	20	42	4,7	—
14. Jõgeva	25	19	76	16	2	80	42	9	33	8	1	—	—	15	335	13,4	—
15. V.-Rummo	15	11	73	10	2	148	164	3	127	102	5	32	9	29	120	8	2
16. Tapa	22	15	68	20	2	110	53	9	17	11	3	16	9	16	155	7	1
17. Kullamaa	18	12	67	—	—	36	50	16	7	31	2	14	3	6	36	2	10
18. Kärdla	15	10	67	16	12	19	28	6	1	—	—	—	12	23	62	4,1	4
19. Põltsamaa	59	39	66	20	1	220	176	36	64	46	4	53	10	38	184	3,1	11
20. Sutlepa	6	4	66	—	—	7	6	—	3	—	—	—	1	—	125	20,8	—
21. R.-Kavastu	20	13	65	13	6	272	140	30	24	54	1	23	11	31	140	7	—
22. Muhu	19	12	63	4	1	12	172	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—
23. Käru	15	9	60	5	3	120	15	1	16	4	10	—	1	5	68	4,5	1
24. Tallinn 2.	180	105	58	32	14	282	601	156	216	81	29	92	121	340	636	3,5	48
25. Tõrva	25	14	56	8	2	63	62	37	5	2	—	5	3	6	60	2,4	—
26. Nõmme	52	28	54	25	5	70	65	6	75	52	7	24	30	34	159	3	9
27. Tallinn 3.	94	49	53	23	5	75	87	68	35	21	1	—	88	2206	362	3,8	11
28. Antsla	25	13	52	12	3	—	—	5	—	—	—	—	7	—	210	8,4	—
29. Pärnu	98	49	50	46	25	233	236	62	110	52	23	11	36	152	454	4,6	32
30. J.-Jaani	28	14	50	9	—	55	10	—	—	1	4	—	2	5	175	6,2	2
31. Türi	29	14	48	12	2	90	151	14	88	8	2	19	1	20	53	1,7	7
32. Haapsalu	17	8	47	3	—	15	8	—	2	1	—	—	7	35	115	6,8	1
33. Abja	13	6	46	12	—	—	37	5	4	10	—	4	9	33	155	12	6
34. Rakvere	53	24	45	16	8	79	81	34	27	26	4	27	18	14	199	3,8	6
35. Määri	27	12	44	12	3	67	14	3	37	35	12	—	21	7	161	6	3
36. V.-Kuuste	16	7	44	4	—	38	9	2	27	—	—	26	1	5	23	1,4	—
37. Reila	5	2	40	4	3	—	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	3
38. Narva	119	48	40	40	5	250	537	240	138	108	12	48	40	107	669	5,6	34
39. Tartu	299	118	39	55	12	863	1142	264	454	177	48	84	94	145	773	2,6	37
40. S.-Jaani	26	10	38	8	2	46	40	6	14	23	1	1	6	28	65	2,5	2
41. Pikavere	11	4	36	4	—	81	—	—	—	—	—	—	21	—	35	3,2	1
42. Rapla	11	4	36	8	1	30	9	—	—	1	1	—	5	14	10	0,9	—
43. Tallinn 4.	28	10	36	5	3	40	167	19	106	61	19	79	21	46	299	10,7	9
44. Valga	41	15	36	—	—	30	28	146	44	43	15	30	23	50	270	6,6	35
45. Vihula	11	4	36	4	7	—	—	—	1	—	—	—	1	4	3	0,2	—
46. Karja	23	8	35	5	4	18	3	4	3	4	—	—	22	1	27	1,2	—
47. Otepää	16	4	25	—	—	14	18	—	1	6	—	—	5	—	82	5,1	1
48. Viljandi	46	11	24	9	6	35	34	6	19	5	8	4	5	13	160	3,5	8
49. Võru	30	7	23	10	2	42	10	23	41	31	—	—	4	3	130	4,3	—
50. Kuressaare	46	10	22	7	10	105	108	3	6	19	—	12	8	34	34	0,8	10
51. Emmaste	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52. Jõhvi	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
53. Paide	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
54. Väandra	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
55. Kõoküla	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
56. Mitmesugused	—	8	—	6	3	216	278	293	82	31	16	12	163	231	351	—	24

1937 1012 52 706 254 4784 5946 1836 2230 1249 286 820 982 4140 8414 4,3 389

Misjonipõllud

Loeng 27. augustil.

H.-p.-kooli Mofiangis.

Hu Ben-djeng, Jünnani misjonipõllu h.-p.-k. sekretär.

Oli hingamispäewa hommik. Tuule ulumise ja vihma lagina peale ärkasin vara. „Ma arwan, et selle tugewa vihma tõttu tuleb küll vähe inimesi,“ ütlesin ma oma kõrvalmagajale. Me tõusime. Ja kui pidasime hommikueinet, jadas veelgi tugewamalt. „Ei, täna küll ei tule paljud, ilm on väga paha,“ lausufin uuesti kumal häälel. Seepeale vastas üks pärismaalane: „See ilm on tõepoolest läbifatuks. See on meie rahvale kasuks jeda takistust üle elada.“

Wähe aja pärast jäi vihm vaiksemaks ja keegi ütles: „Siin toas istuda ei ole sugugi mõnus, parem läheme jalutama.“ „Lähme,“ ütlesid teised. Ja warsti olimegi väljas. Me wõisime silmata eemal mäge, mille külge ehtisid rohelisted puud ja tajakad põllulapid. Punde wabest paisisid pärismaalaste omide õlgatused ja sawiseinad. Sõgi lingles piki mäe jalga. „Kui inimesed on Jumala teod,“ mõtlesin mina.

Selle mäe peal elab hulgate meie pärismaalasi usklikke. Kui ma seal seisin ja loojat ülistasin, pani keegi oma käe minu õlale ja ütles hiina keeles: „Kas ja näed neid inimesi seal tulewat.“ „Ja, kes need on?“ „Need on meie hingamispäewakooli liikmed. Nad peawad üle jõe tulema. Täna on wesi tõusnud. Ma lähen alla, et neid aidata.“ Selle sõna peale ruttas tema ja mõned teised meie grupist minema. Kuna ma ei saanud nende wäledajalgsetega kaasa minna, siis jäin jamaisse seisma ja waatama.

„Miksal ja tulid?“ Küsis minult wõõras noor mees, ulatades mulle päitelest ja tuulest peaaegu mustaks põlenud käe teretuseks. „Ma tulin eile õhtupoolikul,“ wastasin, „ja kust tulid sina?“ „Sealt mäe pealt,“ wastas ta. „Kui kangel on see?“ küsisin ma. „Mitte väga kangel, umbes 15 liid (lii — ¼ km) seapool jõge.“ Ta kirjeldas mulle jeda jõge, mille wahutawat wett me wõisime näha. „Kuidas saawad lapsed sellest üle?“ oli minu järgmine küsimus, kui nägin täiskaswanuid ja lapsi teispool jõge. „Do, nad on sellega harjunud, kuidas üle saada,“ wastas ta karmesti. „Nad saawad ka siis üle, kui wesi on veel kõrgem ja wool ägedam. Kui wanemad wähe aitawad, siis saawad nad fergesti üle.“ Ja nii nad tulid, mehed, naised ja lapsed — üle 60 inimese, palju rohkem kui me lootsime halwa ilma tõttu.

„Aeg on koosolekut alata,“ ütles h.-p.-kooli juhataja. Ja warsti kõlas laul. Kooli päewaford oli peaaegu sama nagu mujalgi. Mis aga eriti

minu tähelepanti kõitis, oli meelestpeetawa jalma lordamine. Kuigi sel suguharul ei ole oma keelemurdes piiblit ega õppetükki, ütlesid umbes pooled sellest grupist jalma peast: „Mis film ei ole näinud ja kõrv ei ole kuulnud ja inimese südamesse ei ole tõusnud, jeda on Jumal valmistanud neile, kes teda armastawad.“ (1. Kor. 2, 9.)

See on haruhingamispäewakool. Neil ei ole korralikku koosolekuruumi ega ruumis istmeid. Kuid mis neil on, see on hea usk, tulidus ja tõsius.

Loeng 3. septembril.

Mõningad arvud ja wajadused.

490.000.000 on liig suur arv meie kujutuswõimele, ja see tähistab elanike arwu Hiina diwisjonis, see on üks neljandik kogu maailma elanikest.

Üle 250 keele ja keelemurde tarwitatakse Hiinas. Mitmeid neist tarwitawad Lääne- ja Lõuna-Hiina ürgelanikud.

Kolme-ingli-kuulutust kuulutatakse juuliselt wähemast 40 keelemurdes. Kirjandust lewitatakse 12 keelemurdes.

Neil on ligi 17.000 liiget Hiina diwisjonis; üks liige 29.000 elaniku kohta.

Seal on 775 hingamispäewakooli enam kui 24.000 liikmega.

Lääne-Hiina unioonis on 4000 h.-p.-k. liiget, kellest enam kui pooled on ürgelanikud, j. t. kuulwad algjuhharudesse. 1936. juunist kuni 1937. juunini tuli juure 29 uut h.-p.-kooli. 1937. aastal ristiti selles unioonis üle 400 hinge.

Tuhanded surewad igal aastal ilma päästwa ewangeliumi kuulmata; kuid nende juhharude keskel wõiksid saada tuhanded päästetud lühikeste ajaga, kui meil oleks küllalt töölisi ja wahendeid, et paljude kutsetele wastu tulla, kes tahawad tõde tundma õppida.

Koosolekuruumid, koolid, waesteapteegid! Neid on hädasti tarwis, ja 13. hingamispäewa anded peawad aitama jeda saada. Tatsienku, meie Tiibeti misjonipõllu keskus, on kawa oodanud palwelat ja kooli. Me peame neile appi tulema, sest neil on peaaegu wõimatu üürida ruumi, ja kui wõiks, siis see ei sobiks koosolekuruumiks. Veel teistestki kohtades on tarwis palwelaid, kooli ja apteeki. Pärismaalased ootawad igatjedes meie toetust, ja me ei taha neid unustada.

Loeng 10. septembril.

Ken Da-deh — üks noormees.

C. B. Miller.

Ken Da-deh isa kuulsus Bieni juhharusse ja oli uhke, et teda on arwatud wanade haritlaste ju-

guvõssa. Ta otsustas, et tema poeg omandab
needsamad eesõigused ja saab sellejama hariduse.

Kui aastate möödudes tuli aeg, et Ken Da-deh
pidi minema kooli, kuulis tema isa ühest koolist
Jünnanfu linnas, kuhu üks välismaalane oli asu-
tanud misjonijaama. Kool asus kahe päeva tee-
sonna nende külast eemal, ja ühel sügispäeval
asus isa ja poeg teele. Ken Da-deh oli veel väi-
se poisj ja tee näis olevat pikk. Tema ja isa said
juba väsinuks. Kahke wastuvõtt misjonijaamas
rõõmustas neid.

Isa läks kodu tagasi, poeg jäi kooli. Da-deh
oli õpibimuline, kuid kooli kord oli temale mõdras.
Ühel päeval oli ta kadunud, ja saadi teada, et ta
oli läinud koju. Isa tõi ta jälle tagasi ja manit-
ses kooli korraldusi täita.

Mõne nädala pärast tõrkus ta jällegi ja tuli
koju. Isa andis siis pekja ja tal kästi üksi kooli
tagasi minna. Viimaks harjus Da-deh koolieluga.
Ta oli tubli poisj ja oli rõõm näha, kuidas ta
aastate jooksul arenes.

Ühel aastal mõtles isa, et tal on poega kodus
waja ja ta ei saa enam koolis käia. Poisj aga tah-
tis kooli minna, ja isa viimaks andis selleks wõi-
maluse.

Kui ta oli misjonikoolis Jünnanfus kõif klas-
sid lõpetanud, otsustas ta edasi õppida mitooni
misjonikoolis Dabaos, Szetschuanis. Sinna tuli
käia 30 päewa jalgsi. Tal oli kindel plaan seal
end koolitada lasta ja siis oma rahwa juure tagasi
tulla, et teistele Jeesuse armastusest õpetada.

Need olid neli head aastat, mis ta Dabaos
weetis, kus ta usinusega andus õppimisele ja ei
jätanud kunagi kasutamata võimalust enuast kasu-
likuks tegemast.

Pärast kooli lõpetamist kutsuti ta kooli juhata-
jaks ühte kohta, mis kümne päewa teekond Jün-
nanfu linnast eemal. Seal on teine suguharu,
kuid tal on suur huwi neile noortele anda kristlikku
kaswatusi.

Armsjad sõbrad, kas ei tasu ohwrit tuua, et
noored Hiinas saaksid päästetud!

Loeng 17. septembril.

Kahe suguwõsa juures.

Milton Lee, evangelist.

Lähme kaasa, me külastame ühel hingamis-
päewahommikul h.p.-kooli Kosu suguharu juures.
Me peame wara minema hakkama, sest sajab ja
meil tuleb käia jala 8 km, et jõuda sinna külla.

Mina ja minu naine oleme wastawalt rieta-
tud ja me kanname wihmawarju. Mul on kaasas
ka piibel ja rohukast. Me sammume mööda tee-
rada, millest aastate jooksul peab saama autotee.

Me jõuame aeglajest edasi sest kummisaapad jää-
wad jamiisse kinni ja raskendawad käimist.

Meil tuleb ette jõgi, mis on wihmajajust täi-
tunud. Ta on üle jala sügaw. Me saame sellest
kuidagi üle. Seal on teine jõgi. Meil on mõtle-
mist, kuidas sellest üle saada. Seal tuleb üks poisj
meid aitama. Nii jõuame kohale Lahanisse.

Et teie saaksite h.p.-koolist ülewaate, tahan ma
kirjeldada osawõtjaid. Kõikjal pingil istub wana
mees. Ta on jutukas wana liige ja wõtab sõna.
Meie ees seisab päikest pruuniks põlenud noor-
mees. Tema silmad säravad ja walged hambad
walguwad kui ta meile naeratades wiipab enda
juure istet pakkudes. See on meie h.p.-kooli
eestseisja.

Kui olime oma märjad riided wahetanud, siis
algas h.p.-kool. Paul andis tunnistust, et nad
laulawad enam jüdamega kui kuulmisega. Kõif
muu järgneb harilikul wiisil: palwe, õppetükki läbi-
wõtmine ja aruande täitmine.

Pärast koosolekut tulid mitmed oma haiguste
ja hädadega minu juure. Ma lubasin mõnel nä-
dalapäeval tulla, et neile rohkem abi anda. Wii-
maks kui jõudmine koju tagasi, oli päike juba loojas.
Lahanis on kõige wäiksem h.p.-kool wiie seast Mo-
kiangi ümbruses. Kooli kandu on adventkuulutus
jõudnud kahe uue suguwõsa juure Kosu suguharu
keskel.

Enne kui läheme uuele kohale, peame veel tä-
hele panema mõnd h.p.-kooli. 100 liiget on kogu-
nenud wabas looduses wihmajel ajal. Nad palu-
wad meid võimaldada wahedneid wäikese palwela
ehitamiseks, mida ühtlasi saaks kasutada ka kooli-
ruumiks nende lastele. Kahe päewa teekond eemal
on teine h.p.-kool 250 liikmega. Meil on mingi
wilets hoone. Union võimaldas sellesse piirkonda
ühe tööliste, kuid puuduwad wahendid palwelate
ehitamiseks. Moskangis, kus on h.p.-kooli keskus,
koguneb 100 inimest ühte tuppa. Siin on tarwis
palwelat, muudu jääb palju tööd tegemata.

Loeng 24. septembril.

Kriitlik töö.

Helen Lee.

Kui tihti olen ma soowinud wiimase kuue kuu
jooksul, kus ma olen pidanud üksi töötama, et
oleks üks haawaarst ja wõiksin oma wäikse rawi-
ruumi muuta hospitaliks.

Ma olen ainult halastajaõde. Münd aga hüü-
tasse arstiks ja ma pean iga haiguse kindlaks tege-
ma. Pärismaalased ei soowi nii wäga teada, mis
neil wiga, waid nad soowiwad rohtu, mis neid
terweks teeb. Nad mõtlewad, et arstil pruugib
ainult pulsiti katsuda ja siis ta teab mis wiga ja
millist rohtu anda. Lõpp viimasel küljel.

Koguduse kord

Koguduse fondide täitmise vale viisid. — Adventistid on alati seisnud rahakogumise vale viiside vastu, olgu see kas kohalikuks või üldiseks tööks. See seisukoht rajaneb Tunnistustele.

„Kui kogutakse raha vaimulikeks üritusteks, milliseid abinõusid kasutavad siis paljud teised usulised ringkonnad ja kogudused? — Basaare, sööminguid, heategevuspidusid, isegi loteriisid ja teisi sarnaseid sissetulekuallikaid. Tihti jumalakummardamise paik roojastatakse pidutsemise ja joomisega, ostmise, müümise ja naljatagemisega. Seega vähendatakse noorte meeles austamine Jumala koja vastu ja aukartus Tema teenimisele. Tagasihoidlikkuse põhimõtte kantse on nõrgestatud. Enesearmastus, ihad ja prassimisesoovid kistakse üles ja muutuvad siis tugevaks, kui neile antakse vabadus.“ *Tunnist. IX, lhk. 91.*

„Mida enam laieneb Jumala töö, seda nõudvalt tulevad hüüded abi järele. Et vastata neile palvetele, peaksid kristlased järgima käsule: Tooge kõik kümnis minu varanduse kotta, et toidust võiks mu kojast olla. Kui veendunud kristlased tooksid ustavalt Jumalale oma küm-nise ja anded, siis oleks Tema varakamber täis. Siis poleks tarvis korraldada ühtki pidu, loteriid ega seltskonnaõhtut, et täita fonde armu-õpetuse toetuseks.“ — *„The Acts of the Apostles“*, lhk. 338.

Selle juhtnõõri juure peaksime jääma ja tagasi lükkama kõik teised meetodid.

Raha kogumine kohalikeks tarvitusteks. — Et hoida alal rahva usaldust meie vastu, pole soovitatav koguda annetusi koguduse kohalikeks väljaminekuteks mitte säärasel teel, nagu kogutakse andeid üldmisjoni heaks. Selleks on võetud vastu järgmine otsus:

Kuna General Konverentsi Sisemisjoni Osakond on määranud iga-aastase lõikustänu töö sissetulekud misjonile, on aga asutusi, kes lõikustänu töö meetodeid annetuste kogumiseks tarvitavad teiseks otstarbeks, seepärast

soovitame, et ühtki teist üritust annetuste kogumiseks ei teostataks samal viisil, nagu lõikustänu tööd... ei sise- ega välismisjoni heaks ilma unioni nõukogu loata, ja et kohalikud liidud astuksid vajalikke samme, et vältida sellest korraldusest üleastumist.“ *„Autumn Council Actions“*, 1928, lhk. 20.

Võlgade ärahoidmine. — Enne ükskõik millise võla tegemist peaksid koguduste nõukogud selle üle liidu ametnikega nõu pidama. Enneaegselt ning ebasobivalt tehtud plaanid koguduse- ning koolihoonete ehitamiseks või ostuks

on viinud palju kogudusi rahanduslikesse raskustesse. Sellest võib hoiduda, kui kogudused alati nõu küsiksik enne säärase tehingute sooritamist ning kui nad võtaksid arvesse keskkorralduse eeskirju ettevõtete finantseerimises. General Konverentsi eeskirjad on järgnevad:

Kirikuehituste ja teiste ettevõtete finantseerimine:

Kuna mõned meie koguduštst on sattunud tõsistesse raskustesse nende hoonetel lasuvate suurte võlgade pärast ja selle läbi takistatakse nende järjekorralist tööd sise- ja välismisjoni heaks; ja

kuna meile öeldakse prohwetivaimu läbi, et see ei meeldi Jumalale, kui meie kogudused on koormatud võlgadega, ja antakse nõu, kus vähegi võimalik, neid võlgadest vabastada, seepärast

soovitame: 1) et kõik meie võlgadega koormatud kogudused teeksid iga võimaliku ohverduse ja pingutuse, et vabaneda võlakoormast nii kiiresti kui võimalik ja pühenduda koguduse korrapäralise töökava teostamisele;

2) et kui kogudused kavatsesid kirikuhoonete ehitust või ostu, neid hoiatataks mitte võtta endale kohustusi, mis pole kerged kanda, et liidu ja uniooni nõukogud annaksid vastavaid nõuandeid pärast koguduse suuruse, rahanduslike võimaluste ja olukorra uurimist;

3) et kus olukorrad kogudustelt nõuavad, võtta obligatsioone ja muid kohustusi oma varandustele, siis ühelgi juhtumil ehitustegevust ei peaks alatama enne, kui 75% kogu ehituse eelarve summast on kassas, et toetus koguduste ehituste fondist, kui seda lubatakse anda, moodustaks ülejäänud 25%, ja kui koguduse hoone projekt on kinnitatud liidu nõukogu poolt ettenähtud alammääralise summa piirides, siis jälgitagu hoolega General Konverentsi poolt vastu võetud eeskirju. Kui koguduse ehituse eelarve ületab liidu nõukogult ettenähtud ülemmäära, siis nõuab see laiemat nõupidamist liidu, uniooni ja General Konverentsi nõukogudega, kui vastavast summast on käes umbes 75%;

4) et kus võimalik, ei pühitsetaks koguduse hooneid enne, kui nad on vabad võlast;

5) eelolev määrus on kehtiv eriliselt Põhja-Ameerika kohta ja on hoiatuseks ka teistele divisjonidele, kus asutakse plaanitsema koguduse varandustele võetavatest kohustustest.“ — *Autumn Council Actions*, 19... , lhk. 15, 16.

Fondide käsitlemine ja arvestamine. — Fondide kogumine ja käsitlemine Issanda töös on püha vastutus. Õige kanal, mille läbi jooksevad need summad, on esiteks üksikult liikmelt ko-

gudusse. Summad võtab vastu koguduse kassapidaja. Need, mis on määratud kohalikule kogudusele, kasutatakse koha peal. Summad, mis on määratud liidule või üldiseks tarvituseks, saadab koguduse kassapidaja liidu kassapidajale. Liidu kassapidaja jätab liidu kassasse liidule määratud summad, kuna teised üldmisjonile määratud summad kasutatakse meie organisatsioonis ettenähtud korra järele. Kõik kassapidajad, alates liidu kuni General Konverentsi kas-

sapidajani, tegutsevad vastavate nõukogude otsuste järele. Nad ei kasuta ega anna summasid välja iseseisvalt.

Revisjon. — Iga lausend kassapidajate raamatutes, alates liidust kuni General Konverentsini, allub selleks otstarbeks määratud revidentide läbivaatamisele. See revideerimise seadus on kehtiv ka ükskõik millise keskkorralduse asutuse raamatupidamisele.

Kuidas võin kogudust teenida

Ma võin olla nõus koguduse eesmärkidega.
Ma võin olla ustav mulle usaldatud teenimises.
Ma võin palvetada koguduse pärast.
Ma võin teda toetada oma annetustega.
Ma võin üles näidata külalislahkust võõras-tele.
Ma võin edendada ühistunnet.
Ma võin üles otsida ja aidata argu.
Ma võin tutvuda koosolekutele oma tuttavaid.
Ma võin loobuda arvustamisest.
Ma võin aidata luua vaimulikku õhkkonda.

Ma võin olla sõbralik eefimute vastu.
Ma võin täita iga minu le määratud töö.
Ma võin üles õhutada Jumala sõna uurimisele.
Ma võin pühendada oma talendid pühitsetud otstarbeks.
Ma võin olla juurmeelne lahke ja viisakas sõdikide vastu.
Ma võin näha parimat oma kaasõõitlejais.
Ma võin ustavalt pidada pühaks Issanda päeva.

Võimalused

„Teie tuletate mulle meelde Cäsarit,“ ütles Talmage, kui ta kartmatult oli vastu minemas salajas seipitsetud surmale. Ehk küll kohtuajaalis tema pilt ta ette maha langes ning tükkideks purunes ja temale paberileht ette anti nende nimedega, kes olid wandunud tema elu võtta, läks ta siiski otseteed pistodade lõõkide alla.

Mõnes inimeses on patt nõnda võimas, et ta läheb otseteed surma, sammub kehalisele, vaimsele ja kõlbelisele langusele vastu, hoolimata sellest, et hävitab õnne ja terveise. Ta ei waata temale ulatatud Jumala kirjale, kus üles tähendatud kõik pahed ja hädaohud, mis varitsevad inimest sellisel vääralt teel.

Üks Pärsia prints, olles jõndnud mehe-easse, mõtles elada tulevikus oma elu neljas osas: kümme aastat reisimiseks, kümme aastat riigiasjade forraldamiseks, kümme aastat lõbustuseks ja sõprusteks ning kümme aastat Jumalale. Wõib-olla, et see plaan oli iseeneest hea, kuid teda tabas surm juba esimese kümme aasta jooksul. Jäi jaavutamata soovitu.

Üks kuulus haawa-arst opereeris üliõpilaste juuresolekul haiget. Arstlikult seisukohast otus-tatuna oli lõikus lõppenud heade tagajärgedega. Lõikuse lõpul pöörab arst üliõpilaste poole järgmiste sõnadega: „Kuu aastat eest oleks võinud

mõistlik eluviis ära hoida selle haiguse; faks aastat tagasi oleks toonud lihtne abi paranemise; täna oleme küll teinud oma kõige parema, — kuid loodusel on siiski ütelda ka oma sõna. Ta ei võta mitte alati tagasi oma õigustatud nõuet.“ Järgmijel päeval juba suri haige. Ta lõikas oma ebaloomuliku eluviisi ja viivitamise ning võimaluste mittekasutamise wilja.

Keegi noormees oli haigewoodil lamades kindlas weendumuses, et oli kätte jõndnud tema elu lõpp. Tema juure oli tulnud jutlustaja, kes palus teda kasutada wiimseid tunde pattude andeksandmise jaawutamiseks. Minus wastus, mida noormees wõis anda, oli: „Asjatult räägite sellest mulle. Tean waid lihte, et pea olen kadunud igawesti. Minule on see nüüd liig hilja. Kaks aastat tagasi olin küll huwitatud igawese elu küsimustest. Püüdsin aga need mõtted endast eemaldada ja see jõndis ruttu ja kerge waewaga. Põistab, et tollest ajast peale ei ole midagi enam minu jõndant liigutanud, ka ei tunne ma nüüd selleks wadadust, sest ma tean, mis mind ootab.“

Meie tahame wäärtustada wõimalusi. Meie ei taha põletada oma eluküünalt saatanale, et jätta eluõhtul oma armsale Jumalale waid patnelu suitsu. Ja wabest mitte sedagi.

Misjonipõllud

Lhk. 109 järg.

Divisjon, union ja misjonipõld on lahked ol-
nud ja võimaldanud waesteapteegile nii palju, et
võime nuretseda kõige vajalikumad ravimid. Ja
Issand on meie jõupingutusi õnnistanud.

Kui me siia Moskangi tulime, oli minu hai-
gete hulgas ka 60-aastane mees. Tal oli nii wi-
gane põial, millist wiga ma weel poleinud näinud;
siin ei olnud küll ainustki kudet ei lüüs ega lihas
terve. Ma ei julgenud ka lõikamist ette võtta,
sest ma ei olnud seda kunagi enne teinud.

Kuigi haige käis päew-päewalt ravimisel, ei
tulnud paranemist, waid wiga läks weel edasi. Ma
ei suutnud endale andestada, et ma ei ole õppinud
arstiks. Kas oli nüüd hilja?

Haige mees ja tema naine palusid mind, et ma
palvetaksin nende pärast. Ma palusin endamisi:
„Issand, ta ju nende usku ja aita minu uskmatusse
peale.“ Paari päewa joofful jäi mäda tekkimine
järele ja sõrm paranes. Mõni päew hiljem ta pa-
lus enda juure, et palvetada, sest ta ei oskawat
hiina keelt. Minu sõnad täitusid peaaegu piis-
raist, kuna ta oli nii üllatatud, kui ma talle se-
tasin, et Jumal saab aru ka nende suguharu kee-
lest. Temale oli väga suur troost kuulda, et tal
ei ole tarwis midagi pähe õppida, mida ta peab
Jumalale ütleva.

Nüüd on nad mõlemad ustavad h. p. -kooli liik-
med, ja kuigi wanad, õpivad nad järjest rohkem
tundma eluteed.

Evangeeliumitöölise töökohad

Liidu nõukogu otsustas omal istungil, 5. juulil
j. a. liidu ewangeeliumitöölise töökohad järgmi-
selt jaotada: Ed. Mägi — Tallinnas, Merepuies-
tee palvelas; W. Suwe — Tallinnas, Belgulinna
palvelas; E. Rey — Tartu; A. Clement —
Tartu; A. Hug — Pärnu; J. Daniel — Rakvere;
L. Halland — Wiljandi; A. Kallaste — Narwa;
J. Wilba — Walga; W. Kärmas — Paide ja
Järwamaa; E. Kanna — Saapsalu, Noarootsi ja
Wormsi; Jakob Rey — Petseri; A. Kaldma —
Siimaa; A. Seestrand — Petseri.

Soowime Jumala õnnistust ewangeeliumitöö-
liste Issanda suures kutses. Palvetagem nende
töö pärast ja töötagem nendega kaasa hingede
päästmise töös.

Liidu põhikiri kinnitatud

Liidu muudetud põhikiri, mis wõetud vastu
liidu peakoosolekul 1. juulil, on kinnitatud Sise-
ministri otsusega 26. juulil, ja on ilmunud „Kiigi
Teatajas“ nr. 67, 2. augustil j. a.

Toidu eeskirju

Kodus walmistatud nuudlid.

Et ostetawad nuudlid on hinnalt kallid ja
kvaliteedilt halvemad, siis on parem neid kodus
walmistada. Neid tarwitatakse lihandiks kartuli-
tele ja mitmesugustele küpsistele; neist võib teeta
piimajuppi ja neid võib süüa magustoiduks puu-
wiljaga segatult.

200 gr. jahu, 2 muna, teelusikatäis wõid, wähe
soola. Jahu asetatakse taigalauale ja selle kes-
kele pannakse munad. Wõi jaotatakse küllkestena
jahu peale, lisatakse soola juure ja hakatakse kõik
kõõginoaga segi. Kui segu hakkab kleepuma, siis
jõtkutakse kätega hästi jette taigen, mis ei tohi
laua külge kinni hakata. Saadud taigen pooli-
takse ja kumbki pool rullitakse paberõhukeseks, siis
lastakse taigen laual wõi kuival rätikul taheneda,
kuid mitte hapraks kuivada. Siis rullitakse tai-
gen kofku ja lõigatakse nuudliteks, lastakse õhu
käs ära kuivada ja hoitakse alal kuivatult.

Sibulajupp juustuga.

Pool kg. sibulaid, 3 supilusikat wõid, 1 spl.
jahu, 1½ l. wett, pruunistatud saiakükki 50 g.,
sweitsijuuustu, soola.

Sibulad fooritakse, lõigatakse ratasteks ja
pruunistatakse wõi ja jahuga. Siis lisatakse keew-
wesi, lastakse tund keeda ja maitsestatakse soo-
laga; supp tõstetakse tulekindlasse potti, peale pan-
nakse kord saiakükki; selle peale riputatakse rii-
witud sweitsijuuustu; pott pannakse weel 5 min.
ahju, kuni juust on kofku sulanud ja weidi pruu-
nikaks tõmbunud.

Kaerahelbesupp tomatipüreega.

1 klaas kaerahelbeid, 100 g. supijuuuri, 3 spl.
wõid, 1½ liitrit wett, spl. tomatipüreed, soola, pe-
terjelli-lehti, koort.

Kaerahelbed ja peenendatud supijuurid pruu-
nistatakse wõis, lisatakse wesi, ning kui on keemud,
siis tomatipüree, sool, koort ja peterjelli-lehed.

Läätje kätid.

Mined: 1 klaas läätje, 1 klaas kuivikupuru,
1 muna, 1 sibul, soola.

Bestud läätjed pannakse õhtul külma weega
liffu, keedetakse täiesti pehmeks, kurnatakse, aetakse
faks korda läbi hakkamajina, lisatakse taimewõis
pruunistatud sibul ja teised ained. Wormitakse
kätid. Küpsetakse taimewõis wõi õlis. Antakse
lauale koore wõi tomatikaste, kartulite ja lehesa-
latiga.

Wäljaandja: S. B. Abw. K. Cesti Siit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Witoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooffew artwe 192.